

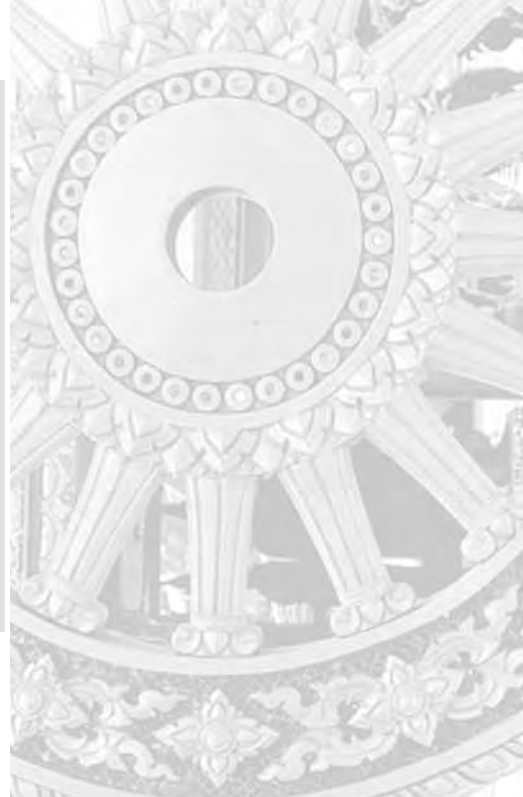
Karnics Tibor

Thaiföld – kísértés(ek) és próbák

Buddhista templomi (kerengő)
folyosó részlet
Wat Suthat, Bangkok 1998

Zalaegerszezen születtem. Sokáig képző-
művészeti tanulmányokat folytattam,
képzőművésznek készültem. Azonban a
„Sors” mint legnagyobb rendezőerő köz-
beszölt. Fiam halála után (1987) útra kel-
tem a sejtellemmel, hogy kifürkészem:
„Honnan jöttünk? Mik vagyunk? Hová
megyünk?” (Ez egyébként egyik kedvenc
festőm, Gauguin képeinek címe egyben.)
Az európai országok után jött Egyiptom,
majd a Távol-Kelet: – Vietnam, Thaiföld.
A „Szabadok Földje”(Thaiföld) rabul ejtett,
és egyre kíváncsibbá tett: - miért, miben,
mitől más ez a kultúra? Kutatni, keresni
kezdtem, hogy választ kapjak kérdése-
imre.

Sorskerék
A képkivágás segít koncent-
rálni arra a pontra, ahol a
kerék a földet nyomja.
Az egyhegyűség- a buddhiz-
musban az egykedvűség mel-
lett egyfajta „alapállapot”.

Mítosz és Valóság: Mit ér a buddhista, ha magyar?

Annyi év távollét, meditálás után hazajöttem.
Tervem: egy könyv.

Ebben arra teszek kísérletet, hogy a **Mítosz és Valóság** határmezsgyéjén lépkedve, bevezessem az olvasót abba a számunkra távoli és misztikus világba, melynek vizsgálatát olyan nagyhírű elődök, tudós férfiak kezdték meg, mint Kőrösi Csoma Sándor, Baktay Ervin, és mások. A személyes tapasztalatokon alapuló, évezredes titkokat feltáró információátformálhatják világképünket, gyökeresen megváltoztathatják a távol-keletről kialakult nézeteinket. Thaiföld megőrizte archaikus kultúráját, amely a hindu mítoszok és a buddhista vallás szimbiozisan alapszik. Megismerni e kultúrát kizárólagosan a beavatás rítusán keresztül lehetséges. A beavatás (a szerzetesi létforma) a Buddhista Tan megismerésére nyújt lehetőséget tapasztalati síkon. A Tant megismerni, felfogni a maga teljességében csak egy Buddha képes. A Buddha jelentése: a felébredt ember. Minden Buddha azt tanítja, amit tapasztalt, ez egyben a kötelessége is.

Alamizna adás

„Felajánlás, alamizna adás, bőkezűség, -különösen ételmezt, ruhát stb. felajánlani a szerzeteseknek felettebb érdemdús cselekedetnek számít, mert segít elnyomni az ember veleszületett kapzsiságát és egoizmusát.”

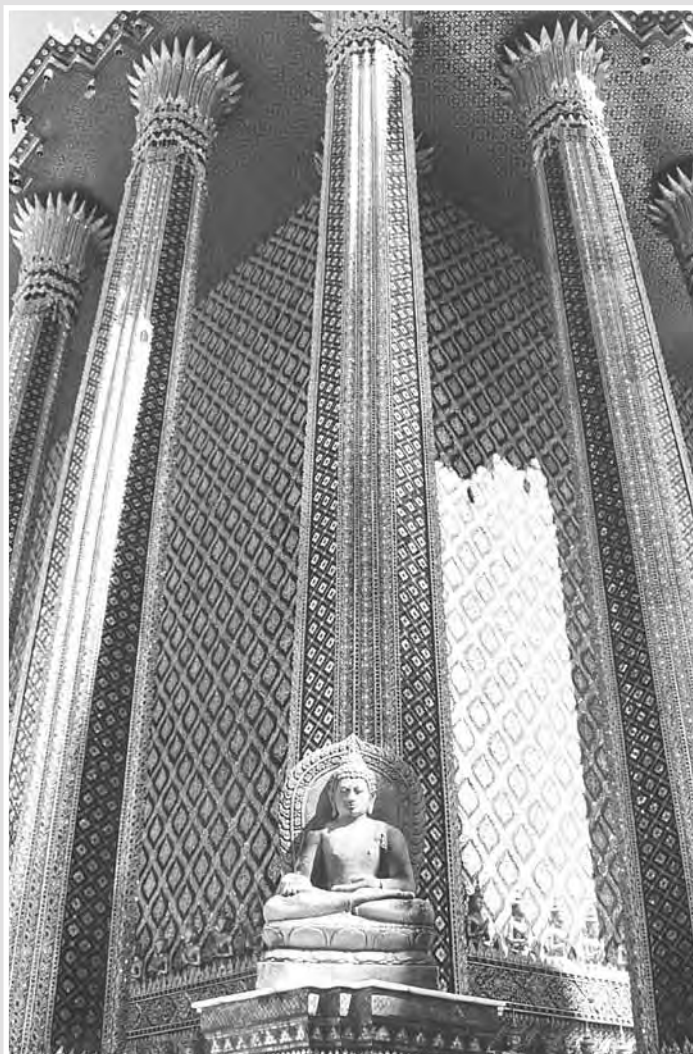

Mottó:

„A téridő visszagörbül önmagába, így ha az űrhajós elég hosszú idő alatt eléggé hosszú távolságot tesz meg, végül azon veheti észre magát, hogy kiindulási pontjához ért vissza - holott számára olybá tűnt, hogy állandóan egy egyenes vonal mentén haladt.”

Nemzetközi Erdei Szerzetesrend
 What Pah Nanachat-
 Ubon tartomány, Thaiföld
 (1995)

*A Buddhizmus talapzata az országnak.
 Thaiföld sosem volt gyarmat, így megőrizte ősi kultúráját.
 Részlet a Királyi palotaegyüttesből
 Bangkok 1998*

Egy – megérett a meggy

Fehér ruhában seprem a faleveleket az útról. Egy seprés jobbra, egy seprés balra... lépés.
 "Ki kezdi, ki kivel?" -kérdezi az esőember, Dustin Hoffman nagyszerű alakításában.
 Egy seprés jobbra, egy seprés ballra...- lépés.
 Hullanak a levelek, és rám hull az emlékezet.
 Fiammal a karomban rohanok az orvoshoz. Baj van, nagy baj, érzem minden idegszálammal.
 A doktornő nyugtat: - nem kell aggódní, csak egy sima lázgörcs. Nem vitatkozom, ő az orvos neki kell döntenie. Alig telik el pár perc, a doktornő halálra sápad. Többé nem néz a szemembe.
 Egy seprés jobbra, egy seprés balra... lépés.
 Az észak-amerikai indiánok hite szerint, ha egy fiúgyermek meghal, lelke az apára száll vissza.
 A Montmarton vagyok Párizsban. Tarra borotvált fejjel, bőrdzsekiben, kigyúrtan száz kiló fölött, kezemben egy darab szén, a rajztáblámon papír. Nyolcan-tízen körbeállnak
 „Húzz innen!” Nekik sincs engedélyük.
 Verekedjek?
 Mi a művészet?
 Budapest. "Jók a képeid! Megkapod a munkát, vele exkluzív szerződést, de most egy forintot sem látsz! Előbb nevet csinálunk neked, utána majd dől a lé!"
 Mi a művészet?
 Heidelberg, Németország. Aláírom a rajzomat. Szólnak - „nem jó a dátum!”
 Bajban vagyok az idővel, amikor rajzolok.
 Mi a meditáció? Miért örült meg Van Gogh? És Csontváry?
 Egy seprés jobbra, egy seprés balra...-lépés.
 Hullanak a levelek.

Kettő – csipkebokor vessző

A könyvtárban rengeteg könyvet találok. Találomra kiveszek egyet és belelapozok. „Ne olvass – az olvasás a tudatos tudat egy képessége, jó – mert megismerésre sarkallhat, segíthet, támpontokat adhat – de ha már a szerzetesrendben vagy: menj és tapasztalj, menj és meditálj! – Ez a legfontosabb!”

A Meditáció „Hívás a létezésbe”

Elhelyezkedem féljogaülésben. A karok lazán, tenyérrel felfelé a köldök alatt, a combomon nyugszanak. A derék egyenes. Csak a lélegzetre figyelsz, ahogy ki- és beáramlik a levegő. A tudat... a tudatod üres. Bármilyen gondolat felmerül, el kell vágni a fonálát – ha azon gondolkodsz, hogy üres a tudatod, az is gondolat. Vissza a lélegzéshez! A lélegzésbe sűrűsödik a teljes létezésed. Eleinte használom a segédszót – „Budd-ho” – belégzéskor „Budd” – kilégzéskor „ho” – ez segít a koncentrációban. Később – mikor „beáll” a lélegzés – már erre sem kell figyelni, ekkor kezdődik...

A jógából ismerhetjük, hogy a kundalini kígyó felébredése forrósággal, hőérzettel jár. A „kundalini” kifejezés Thaiföldön nem használatos, a királyi kígyók, a „Nágák” viszont állandó motívumai a thai kultúrának és művészetnek. Találkozhatunk velük, például:

-a mítoszban:

Földi és tenger alatti mélységekben terül el az a titkos világ, ahol a Nágák – a királyi kígyók élnek. A királyi kígyók természetfeletti erővel felruházott lények. Emberi alakot tudnak ölteni, sőt, az „asszony nép” néha még férjet is keres magának az emberek között, előszeretettel az uralkodó osztály köréből választva párt magának. A mítosz, a Ramakien főhőse Narayana az óceán hullámain úszó királyi kígyó összecsavarodott testén alszik.

-az építészetben:

Nága motívumokkal gyakran dekorálják templomok mennyezetét, de a földhalmokra, dombokra, hegyekre épített, templomokhoz vezető lépcsőkörlátokon is e királyi kígyók ábrázolását látjuk.

-a vallásban:

Én „Nága” vagyok!

Mindenki, aki szerzetesnek készül, először csak fehér ruhát viselhet.

Az ősi történet szerint, Phaya Nági, a kígyó megirigyelve Buddha akaraterejét, előbújt a föld belsejéből, felvételét kérve a szerzetesrendbe, de hiába. Ezért elhatározta, hogy emberi testet ölt. Így már csatlakozhatott a rendhez, hisz senki nem vette észre a turpisságot. Egyszer azonban, a közös meditáció alatt álomba szenderült, s míg aludt, teste visszavette eredeti kígyó alakját, alaposan megrémítve a szerzeteseket. Buddha megkérte Phaya Nagit, hagyja el a rendet, hisz vadállat nem lehet szerzetes. A kígyó eleget tett a kérésnek, cserébe azt kérte, hogy ezen túl mindenki, aki szerzetesnek készül, egészen addig, míg felvételt nem nyer a rendbe, viselje a „Nága” nevet, Phaya Nági tiszteletére. Azóta a még szerzetesnek fel nem avatottakat „Nága”-ként tisztelik, és megkülönböztetésül csak fehér ruhát hordhatnak, a szerzetesek hagyományos sáfránysárga köntöse helyett.

Buddha mosolya

*E mosoly teszi kíváncsivá a „spirituális utast” s csábítja utazásra egy ősi kultúrába, mely körülveve és szorongatva a modern világ csodáitól is megőrizte az utat az archaikus eszményhez, a mai napig táplálva a mosoly tisztaságát, amely mögött ott rejtőzik a „Szabadok Földje”.
Ayutthaya 1995*

A Nága (királyi kígyó) hét feje óvja Buddhát az esőtől, felcsavarodott teste pedig trónusként szolgál. A választás szimbólumai a beavatás rítusával válnak érthetővé.

*Erdőnek tűnik, pedig „csak” egyetlen egy fa! A thai hitvilág máig vallja: a fában lélek lakozik. E banjafa ősei egykoron zarándokokat vonzottak, köztük királyokat.
Phi Mai (Új Év) városka 1995*

Apa és leánya - még a nevüket sem tudom.
A partszakaszt ahol e fotó készült, letarolta a Cunami...
Ők vajon túléltek? Csak remélni tudom.
Phuket, Patong Beach 1995

"A beavatás az emberiség történetének egyik legjelentősegteljesebb szellemi jelensége. Míg a hagyományos társadalmakban elsőrendű fontosságú, napjaink nyugati társadalmakban gyakorlatilag megszűnt létezni"
Kuti - kis fakunyhó
Nemzetközi Erdei Szerzetesrend
What Pah Nanachat, 1998

Karnics Tibor: Thaiföld - kísértés(ek) és próbák

-a természetben (!?):

Nága tűzgolyófesztivál (Bung Fai Phaya Nag) a Mekong folyónál. Minden évben százezrek gyűlnek össze, hogy megcsodálják e furcsa természeti jelenséget. Több száz rózsaszín és vörös színű tűzlabda tör a felszínre a vízből, és száll az ég felé hangtalanul, füst és láng nélkül. Több száz éven át a környező falvak lakói bizalmas titokként kezelték e tüneményt, mely minden évben a Buddhista Nagyböjt végén következik be. A legenda szerint e tűzgolyókat a mitikus királyi kígyók, a Nágák lövik ki a vízből Buddha tiszteletére, aki a három hónapos Buddhista Nagyböjt idején felment a mennybe, meglátogatni anyját és szentbeszédet tartani az églakóknak. A Nagyböjt utolsó napján visszatért a Földre, leereszkedve a Naga tűzgolyók által megformázott kristály, ezüst és arany lépcsőkön

Három – várom a párom

„Szép fa, kertem új lakója,
Mely, mint nem várt ritka vendég,
Félig föld, félig dicső ég,
Ösmeretlen kéz csodája”

Vörösmarty : Csongor és Tünde

A Világfa a démonok lakta alvilágban gyökeredzik,
törzse az emberek által lakott középső világ, lombjai
pedig az istenek égi birodalmába nyúlnak.
Na kiskanász, jössz, felmászunk?

A korai buddhista emlékeken Mahámája királynő (Buddha anyja) gyakran látható egy fa mellett állva, ami erősen emlékeztet a fákban lakozó tündérek korabeli ábrázolásaira. Az ikonográfia ilyenfajta jellegzetességei jól mutatják, hogy Buddha születésének legendája és a korábbi természetkultuszok között milyen szoros a kapcsolat.

Négy – bíz, oda nem még

„Lehetetlennek ítélnék dolgokat, mert azok ellenkeznek hétköznapi világképünkkel, amit szűkre szabott ismereteinkre építünk.”

Megint a könyvtárban kutatok. Felcsapok egy thai mester által írt könyvet: „Tudom, eljutottál arra a pontra, hogy úgy érzed, nincs tovább – úgy érzed, megfulladsz, – de ne félj, menj csak bátran tovább, – fel fog lépni a békalégzés.”

Ez képtelenség!

Mint a villám cikázik az égbolton, fut át rajtam valami elektromosság. A félelem!

Más kultúrák, pl. kínai – ezt a légzésfajtát „magzatlégzésnek” hívja –, utalva arra a légzésre, amit a magzat az anyja méhében folytat. Ezért említik ezt úgy is, „visszakerülni az anyaméhbe” vagy „átbújni a létezés tűfokán”.

Öt – leesett a köd

„Tried to run
Tried to hide
Break on trough to the other side „
(The Doors)

„Próbálj meg rohanni
Próbálj meg elrejtőzni
Törj át a másik oldalra”
(A Doors együttes)

„Tér és Idő. E két szervezőelv, mérték keretei között folyik a kozmikus dráma, melynek az emberiség a főhőse. A világ kimérésének eme folyamatára a majá szó is utal, amelyet általában a „illúzió” értelemben használunk: téves benyomás a világról. Mivel a világ ki van mérve, csak relatív értéke lehet, és ha az ember abszolút értéket ruház rá, hibát követ el, és az anyagi dimenzió foglya marad.”

Hat – hasad a pad

„Megnyílt a lábad előtt az Idő-óceán,
Várnak rád, hogy lépteid vezessék,
Odaát egy ismeretlen, sötét tartomány...”

A Föld árnyékos oldalán

Egy seprés jobbra, egy seprés ballra... lépés
Már lassan hét éve, hogy bepakoltam a hátizsákomba és elindultam otthonról.
Egy seprés jobbra, egy seprés ballra... Eddig léptem, most megálltam.
Félek. Fáradt vagyok. Elég volt. Nem hívott ide senki, akkor megyek el, mikor akarok. Előttem az úton falevelek, visszanezdek: - az út eddig tiszta. Kezemben a seprű. Most hátráljak meg, csak azért, mert félek? Békálégzés. Ilyen egyszerű. Ennyi. Békálégzés. A béka a bőrén keresztül is képes lélegezni. Bórlégzés! Szia, királyfi vagyok, csak most békává változtam! Megcsókolsz? Nagyon vicces!
Egy seprés jobbra, egy seprés balra... lépés?

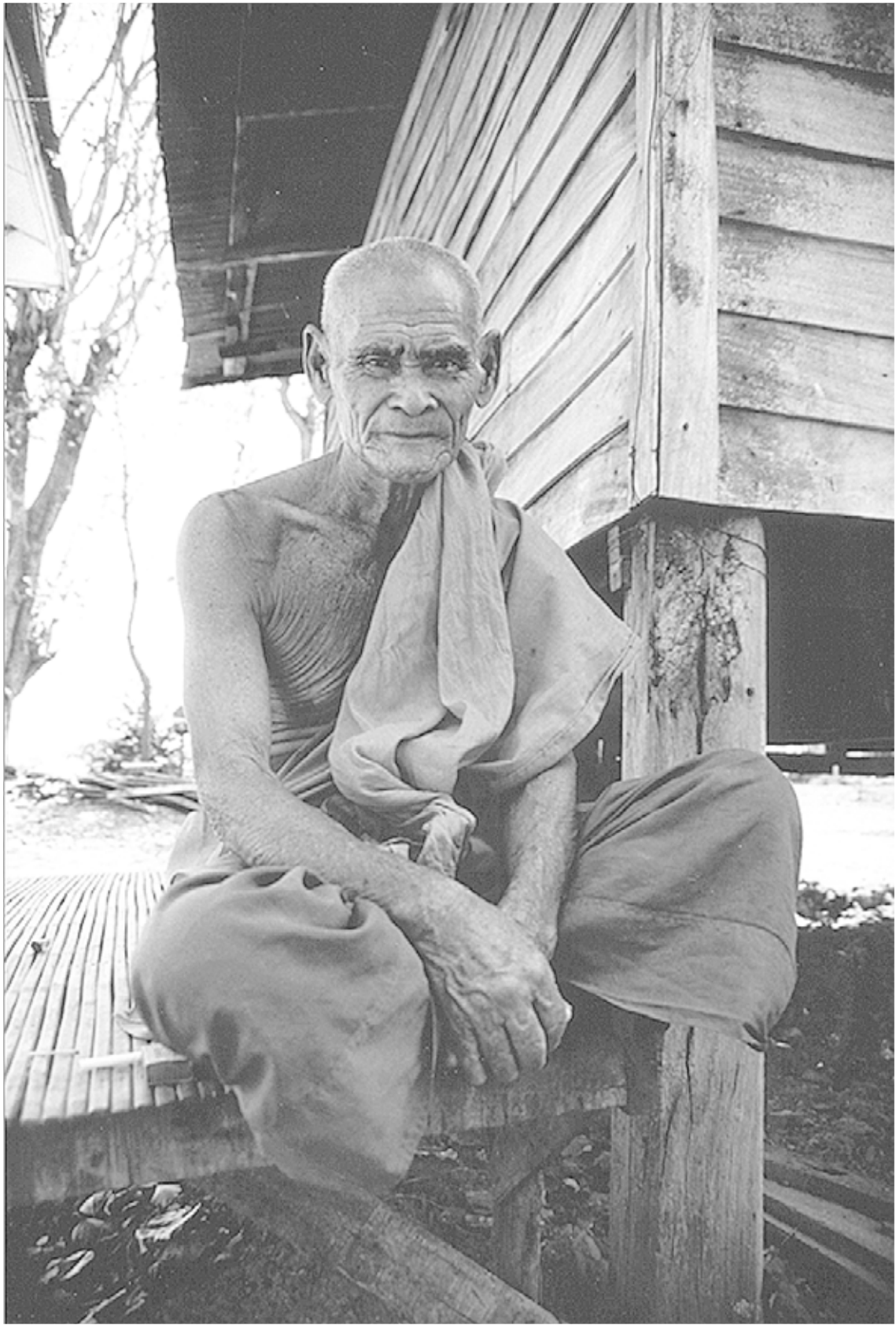
Hét – dörög az ég

„Mi történt?
Föltört a reggel!
Mevakulok!
Nincs nálam boldogabb
halál!”
(Vágtázó Halottképek)

Erre eddig sosem jártam – cserjékkel, bozóttal tarkított, rendezetlen terület. A gyertyafénynél megcsillan valami – aranyozott Buddha-szobor!
Buddha itt, az erdő közepén? Fura... és mellette... ott egy koporsó!

„Meghatározott meditációs tárgyakon folytatva az elmélyedés gyakorlatát, a forma nélküli terület magasabb elmélyedési szintjei, a végtelen tér, a végtelen tudat, a semmilyenség és a sem észlelés, sem nem észlelés tapasztalhatók meg, végül a minden tapasztalástól mentes megszűnés állapota következhet be. Ez a tapasztaláson túli állapot annyiban tér el egy halott állapotától, hogy az életerő, az élet melege és az érzékelés képessége még marad, egyébként minden normális életműködés (például légzés, szívverés) megszűnik.

„Buddha régi, brahmani fordulattal arra tanította tanítványait, hogy ebből az anyagi testből egy másik, intellektuális szubsztanciájú testet vonjanak ki, akár a nyilat a tegezből, kardot a hüvelyéből vagy egy kígyót a bőréből.”

*Falusi szerzetes
Srisaket 1996*

„Tudománytalan álláspont lenne tagadni ezeknek a képességeknek a lehetőségét anélkül, hogy kísérleti úton ellenőriztük volna ezt, a képességek kifejlesztésének tökéletesen érthető módon előírt útját követve. Ha ezek a dolgok csodaszzerűek is, ez semmiképpen sem jelenti azt, hogy lehetetlenek, pusztán csak annyit, hogy csodálatosak.”

Ma már majd 10 év elteltével jót derülök a félelmen és rettegésen, ami ott, azon az éjszakán eluralkodott rajtam. Mindig megmosolyogtat, ha visszagondolok arra a szinte bohózatba illő jelenetre, mikor éjjel (visszatérve a „kutimba”, kis faházikómba), először hallottam azt a különös zenét, oly tisztán és oly hangosan, hogy ajtót, ablakot nyitottam – mert kerestem a zenekart, amely a fülembé húzza e muzsikát. Aztán persze sírva, nevetve ültem vissza. Nem, az idő kissé torzít az emlékeimen: sokkal nagyobb volt bennem a rettegés, mintsem hogy nevettem volna! Hisz azon az éjszakán lepergett előttem (addig leélt) életem filmje.

Nyolc – leszakadt a polc

“Dolgok, melyek ártalmasak és rosszak, nem vésődhetnek jellemedbe. Sem nyakadba vett, sem bátor kapzsiság. Érettséged illatot ad és édességet érlel.”

Nangklao III. Ráma Király (1824-1851)

Alig tudok lábra állni. Reggel – mint mindig – söprés. Veszem a seprűt, kisétálok az erdő szélére. Egy seprés jobbra, egy seprés balra... lépés. Automatikusan teszem a dolgom, seprek, csak seprek, azt sem tudom, merre járok – teljesen az éjszaka történetek hatása alatt állok. Egyre nagyobb a por itt, ezen az erdőszéli kis úton. Hónapok óta nem esett, szárazság van és fülledt, párás meleg. Minden fürdik a trópusi szikrázó napsütésben. Egyre nagyobb a por, egyre kevesebb a levél. Nekem mindegy, csak seprek. A megizzadt karjaimra és arcomra hamar ráül a por. Por, por, por mindenütt. Egyszer csak... Állj, állj, állj! Nem, ez képtelenség! Körülnézek: jó 25–30 méterre kerültem az erdőtől. A közelemben csak pár csenevész facsemete, sehol egy virág vagy virágzó fa. Tegyük meg egy próbát! Körbesöprök, akkora port verek fel, amekkorát csak tudok, teljesen beborít a porburok. De az illat, amit érzek, a virágillat megmarad! Visszasántikálok a kutihoz, hogy összepakoljak, kitakarítsak magam után. Mélyen a gondolataimba merülve, lassan lépkedek az erdei ösvényen. A reggeli erdő friss lehelete, a madárcsicsergés, a lombok közt beszűrődő fény játéka kellemesen nyugodt környezetet.

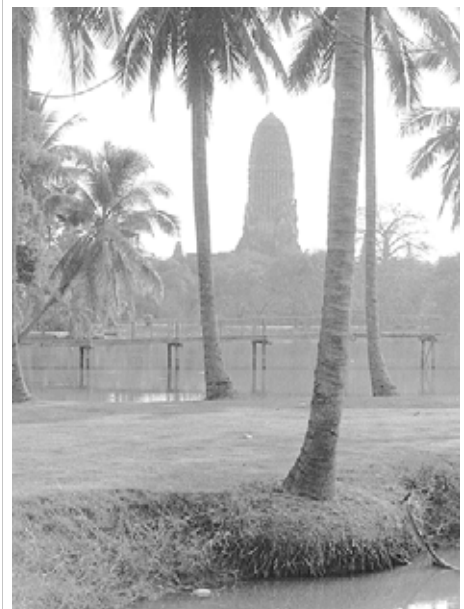
-Ha, ha... azt hiszed, megvilágosodtál?
Az még messze van!
Ahhoz nekem is lesz egy-két szavam, ha, ha, ha!
Szívélyes üdvözléssel: Mára

Hhhssssuuuhh – hihetetlen suhogás hasítja át a teret és a csendet. Ösztönösen hátrarántom a fejem – így a lábam előtt puffan valami óriásit! Körülnézek – sehol senki – a fáról zuhant le ez a... de mi is ez?
Jó futball-labda nagyságú, de inkább tojásdad alakú, likacsos... mi ez?
Darázs-fészek!
Alig vált le róla pár kicsiny darab, jó kemény lehet. Gyönyörű alkotása a természetnek, ha ez eléri a fejem...

A riksás ebédje
Ayutthaya 1996

Trópusi táj háttérben prang-gal, a sztúpák (erek-lyetartók) egy kevésbé elterjedt változatával
Ayutthaya 1996

Kilenc – kis Ferenc

Mára:

„Ez az én ajándékom! Egy óriási darázs-fészek! Mint látod, üres! A darazsak kirepültek. Követnek majd téged! Nem fogod látni őket, de fogod hallani zümmögésüket, és érezni fogod, mikor fullánkjait beléd szúrják!. Nem lesz nyugodalmad, nem lesz se éjjeled, se nappalod, nem tudsz kitérni a szúrásaik elől.”

Elkezdődik a Játész-ma

Úgy hívom majd őket: "karma-darazsak"

Karma = tett, cselekedet, ok-okozat

Ki is az a „Mára”?

»A gyilkos«, buddhista »kísértő« alak.

Hívják az „ördögnek” is.

Egyes szövegekben, mint valós személy, vagy mint istenség szerepel. Megszemélyesítése a gonosznak és a szenvedélyeknek, a világi lét és a halál teljességének.

Mára 7 évig követte Buddhát – próbálva gyengeségeit megtalálni, – hat évig a megvilágosodás előtt és egy évig utána.

„Soha nem szabad szem elől téveszteni, hogy a beavatási halál egyszerre jelenti a – «természeti», nem kulturális ember végét – és az átlépést egy új életmódba: a «szellemre született» lény létmódjába, aki nem csupán a «közvetlen» valóságban él.

A Dhamma

Egy thai buddhista mester esti erdei sétája során halk sírásra lesz figyelmes. Hamarosan megtalálja az ifjú szerzetest, aki egy fának dőlve pityereg.

– Miért sírsz, fiam?

– Azért, mert akárhová megyek, akármit teszek, a Dhamma követ engem.

– Ez az – szólt a mester mosolyogva, és folytatta sétáját.

„Dhamma” – Buddha tanainak összesége.

Egy folyamat, mely átvezet a tudatlan, szenvedésre kárhozott létből a felébredt szellemi állapotba.

A mindentudás ismerete (sabbannutanána).

„A »dhamma« szónak ezeken kívül van még néhány más jelentése is: az igazság, specifikus természettel rendelkező dolgok, koncentráció, bölcsesség, természet, érdem, fegyelmi vétség, a megismerhető, stb.

MÉLYEK, NEHEZEN MEGLÁTHATÓK, NEHEZEN MEGÉRTHETŐEK, CSENDESEK ÉS FENSÉGESEK, TÚL VANNAK A RACIONÁLIS GONDOLKODÁS KÖRÉN, SZUBTILISEK, ÉS CSAK A BÖLCS SZÁMÁRA MEGRAGADHATÓAK.

»Mélyek«: amint egy szúnyog sem tudja megvetni a lábát a hatalmas óceánban, éppúgy a Tathágatán kívül senki más nem képes megvetni a lábát ezekben a dharmákban. Mélységük miatt »nehezen megláthatók«, s mivel nehezen megláthatók, egyben »nehezen megérthetőek» is. »Csendesek«, mert az összes szenvedélyek láza elcsitult (azokban a dharmákban), vagy mert csendes tárgyak tekintetében fordulnak elő. »Fenségesek«, mert nem lehet betelni velük, akár a különlegesen ízletes étellel. »Túl vannak a racionális gondolkodás körén«, mert a legmagasabb tudás területe nem fogható fel racionális gondolkodással.

Jak- óriás kapuőr.

A Jakok buddhizmusra áttért óriás-démonok. Ők őrzik a szent teret az illetéktelen behatolóktól. Alakjuk ott magasodik kétoldalt minden templom (wat) bejáratánál.

„Magatoknak kell törekednetek, a Tökéletesek csak utat mutatnak”

Buddha

Wat Suthat, Bangkok 1998

Találkozás Loung Por Koun-nal, Thaiföld egyik leghíresebb szent emberével.

A kéztartás jelentése: "Az én fiam"

A felirat mögöttünk: "Fotózni tilos!"

Wat Bhang Rai, Nakhon Ratchasima 1998

»Szubtilisek«, mert rejtett és elvont természetűek. Végül »csak a bölcsek számára ragadhatóak meg« azt jelenti, hogy csak a bölcsek tudják őket megérteni, nem az ostobák szellemi tápláléka."

Az első csípés:

– Te megőrültél!

Nem sokat tudtam a buddhizmusról, mielőtt átléptem a szerzetesrend kapuját. Mindarra, amit tapasztaltam, kell lennie magyarzatnak! Kutatni, hallgatni, tanulni, elemezni, túrni.

Második csípés:

– Bajban vagy, orvosra van szükséged!

Orvosra? Igen! „Orvosra” van szükségem, aki gyógyít!

”A Buddhához fordulok oltalomért,

A Dhammához fordulok oltalomért,

A Sanghához fordulok oltalomért.”

– A Buddhizmusban ez a Menedékvétel elfogadott formulája.

A hit a csírája minden egészséges állapotnak, mert inspirálja a tudatot Bizalommal, eltökéltséggel, elindítva az átkelést a Samsara, a Létfolyam vízözönén.

„A következő hasonlatok illusztrálják a megkívánt vágy nagyságát: ha az illető azt hallaná, hogy» egyedül az érheti el a buddhaságot, aki pusztá kezének erejével képes átkelni egy vízzel töltött egész világrendszeren, s eléri a túlsó partot.« – akkor eszébe sem jutna, hogy ez lehetetlen, hanem vágytól eltelve a feladat iránt nekivágna, s nem riadna el. Ha pedig ezt hallaná: »Egyedül az érheti el a buddhaságot, aki képes végiglépdelni egy láng és füst nélküli, vörösen izzó parázzsal megtöltött egész világrendszeren, átkelve azon, elérve a túlsó partot«. Vagy ha ezt hallaná: »Egyedül az érheti el a buddhaságot, aki képes végiglépdelni egy éles kardpengéssel sűrűn kirakott egész világrendszeren, átkelve azon, elérve a túlsó partot.« Vagy ha ezt hallaná: »Egyedül az érheti el a buddhaságot, aki képes keresztülvágni magát egy sűrű bambuszerdő borította, tüskés kúszónövényekkel keresztül-kasul benőtt egész világrendszeren, átkelve, azon, elérve a túlsó partot«. Vagy ha ezt hallaná: »csak az érheti el a buddhaságot, aki vállalja, hogy előbb négy mérhetetlen és 100 000 rendes világkorszak leteltéig a pokolban kínozzák őt válogatott kínzásokkal« –, akkor eszébe sem jutna, hogy ez lehetetlen, hanem a vágytól eltelve a feladat iránt nekivágna, s nem riadna el. Ilyen nagyságrendű vágy az, ami itt megkívántatik.”

Na, söprés...

Kilépek a szerzetesrendből, a darazsak jönnek utánam, nem kímélnek, a fejem majd szétrobban, csak senkinek egy szót se, HÁBORÚ van!

Hátizsákomból kikerülnek a festékek, ecsetek, helyüket megtöltik a mesék, mítoszok, mondák és a vallás könyvei, belőlük merítek vigaszt, ők adnak enyhülést és útmutatót.

A háború Máraival (a karmikus önvalóval) állandó társul állítja mellém a magányt és az egzisztenciális bizonytalanságot. Hogy felvétezzem magam a pszichés és testi fájdalmak ellen, thai boxolni tanulok.

Az első ütések bekapom gyors egymásutánban. Keményfából faragták az ellenfeletem! Erre nem számítottam – irtózatos erejű ütések a fejre. Rögtön padlót fogok, összerosódik minden.

Utazás, egy vonat zakatol, sötétség, aztán színek vibrálnak, lassan összeáll egy kép (festmény!-), aztán megint sötétség.

Egy! – szűrődik agyamba túl a rémisztő hangszerek hangján, vaku, ahogy villan,

csengő hangú nevetés, tán a kedvesemé?

Kettő! – az edző biztató mosolya.

Három! – arcok, arcok, és valami ismeretlen nyelv.

Négy! – felállni, fel, fel, fel kell állni! Már emlékszem a kihívásra. Nem mondhattam nemet. (A testem lassan mozdul.)

Öt! – Fel, fel, próbálok a fejem felemelni – ólomsúlyú az, egyelőre hajtva marad, de legalább már térden vagyok.

Hat! – Egy szöcske, ahogy ugrik, vagy inkább száll, repül, szinte kockaként kimerévítve, a végtelenségig lassítva. (Érzem az erőm újra!) A szöcske most zuhan.

– Talpon vagyok!

Hét! – Vajon tudom-e emelni a fejem? Szemem csak lassan nyílik ki: a fény!

Rettentő erős itt a fény! Megvakulok!

Nyolc! – Szemtől szemben a bíróval – tovább, tovább – kérlelem. Bólint és int: -Box!

Hosszú küzdelem elébe nézek.

A thai-box – Narayana művészete

„Az ősi időkben hitték, hogy Narayana volt az, ki legyőzte a káoszt okozó gonosz erőket. Mindenki, aki thai-boxot, vagy fegyverforgatást tanul, csak egy céllal teheti – elnyomni a rossz erőket, melyek a békét és a boldogságot rombolják. A gyakorlásnak és edzésnek ez a kizárólagos célja. Ezért mindenkinek, aki thai-boxot tanul, vagy fegyveres kiképzésben részesül, önmagát Narayana tanítványának kell tekintenie.”

Chulalongkorn V. Ráma király (1868-1910)

Narayana nem más, mint Ráma-Visnu Avatárája. Az ő kalandjait meséli el a Ramakien, az indiai eredetű Ramayana thai változata.

A Mítosz könyve középen nyílt ki. Van mit tanulnom! Mára Óriásdémonná változik, Hétfejű sárkánnyá, Küklópszá, Öreg szülévé, Tengeri vénné, kis Luciferkóvá, stb. Ahogy változik, úgy nyílnak meg sorra a különböző kultúrák, tárulnak fel rég lezárt titkos ajtók, s a porlepte szimbólumrendszerek rámtüszentenek.

(Itt most nem részletezhető okok miatt nem hét, hanem kilenc év telik el.)

Tíz, tíz – tiszta víz,

Ha nem tiszta vidd vissza,

Majd a számár megissza!

A Buddha lényege az, hogy tudását saját erejéből szerezte meg, tehát nem isteni kinyilatkoztatás segítségével, nem a szent iratok tanulmányozása révén, s nem is valamely tanítómester irányításával. A felébredés nem valami kívülről kapott felvilágosítás, hanem az emberben magában lejátszódó megismerési folyamat végeredménye.

„Rejtett fény ragyog a dolgok legmélyén,

Erre gondolsz tán, hogyha így szólsz: van remény,

Kutasd hát és tárd ki ablakod,

Tárd ki rá a két szemed, tisztán lásd az életet!

(Omega együttes - Sülyi Péter)

Végre tiszta vizet tölthetek a poharamba. Megtettem a kört.

Egészségünkre!

Magyarország, Zalaegerszeg, Szívhegy 2004

Felhasznált irodalom

László-Ervin
Kozmikus kapcsolatok
A harmadik évezred világképe
Magyar Könyvklub, Budapest, 1996

Understanding Thai Buddhism
by M.L. Manich Jumsai
published by Chalermnit 2000

Dr. Kulin György:
Az ember kozmikus lény
Bp., 1997

Helmut von Glasenapp
Az öt világvallás
Gondolat-Talentum, 1993

Rattanakosin Bicentennial
Bangkok Metropolitan Administration, 1982

Porosz Tibor
A buddhista filozófia kialakulása és fejlődése a théraváda irányzatban
A Tan Kapuja Buddhista Főiskola, 2000

Nyanaponika Thera
Satipatthana
A buddhista meditáció szíve
Orient press, Bp., 1993

Marilia Albaneze
Az időtlen India
(történelem, kultúra és művészet a kezdetektől a 13. századig)
Officina Kiadó, '96

Vörösmarty Mihály
Csongor és Tünde
Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest, 1966

Mircea Eliade
Misztikus születések
Európa, Budapest, 1999

T.Lowenstein
Buddha látomása
Helikon Kiadó, Budapest, 1997

Ananda K.Coomaraswamy
Hinduizmus és buddhizmus
Európa, Budapest, 1989

Kelet Szent Könyvei
Bhikhu Bodhi
A nézetek mindent felölelő hálójá
Orient press, Bp., 1993

